

[Robert Pedersen]

Der er ingen i denne sal, der har noget som helst imod, at hr. Tinnings gode partifæller i håndboldklubben HG Gladsaxe manifesterer sig politisk, men spørgsmålet er, med hvilken ret de kan gøre det i forbindelse med, at tilskuere kommer og skal overvære en håndboldkamp. Ville hr. Tinning eller andre synes, det var rigtigt, at skuespillerne ved Det kgl. Teater stod i deres balletkostumer og delte små løbesedler ud i forhallen, før man skulle ind og overvære deres forestilling? Ville man ikke betragte det som en utidig sammenblanding af kunst og politik? Derfor har vi som borgere selvfølgelig lov til at manifestere os, som vi vil, men vi har ikke lov til at sammenblende vores andre gøremål på en utidig måde med vor politiske stilling-tagen.

Det, der er sket nu, hr. Tinning, er en voldsom vending i, skal vi sige idrætspolitikken i Danmark, og når så hr. Tinning yderligere snakker om breddeidrætten, vil da enhver forstå, at nok så lille en håndsrækning til eliteidrætten, gør idrættens organisationer bedre i stand til at administrere andre formål, hvorved det indirekte også bliver en støtte til bredden. Derfor synes jeg ikke, at hr. Tinning vækkede os på en særlig god måde med sit første indlæg her i dag.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Robert Pedersen er en optaget herre og af samme grund selvfølgelig ikke kan følge med i alle de idrætsdebatte, der holdes her i salen, og af samme grund kan han selvfølgelig heller ikke vide, hvad VS faktisk mener om de dele. Vi har jo holdt, som nogle vil vide, en række indlæg både under første og anden behandling, men jeg synes selvfølgelig, det ville have klædt hr. Robert Pedersen at indskrænke sine påstande blot en lille bitte smule.

Jeg vil godt sige, at den sjoveste var selvfølgelig den med partikammeraterne i håndboldlandsholdstruppen. Jeg vil spørge dem, om de – hvis nu hr. Robert Pedersen betaler deres kontingent, for det er nemlig højt hos os – overhovedet vil optræde som medlemmer. Jeg tvivler på det, men det kunne da være værd at overveje. Jeg vidste faktisk ikke, at der også var sådan nogle VSere dér, men sådan er der så meget.

Det andet er, at det er rigtigt, hr. Robert Pedersen, at vi i VS vender os imod den stigende kommerialisering af eliteidrætten. Det har vi sagt, jeg ved ikke hvor mange gange. Det er også rigtigt, at vi mener, at det offentlige bør føre en åben og konsekvent idrætspolitik, der sigter mod at bekæmpe kommerialiseringen. Det har vi også sagt masser af gange. Men det er jo ikke sådan, at bare fordi man fra statskassen hælder nogle penge over i en anden pose og siger: så kan I hygge jer, er det et egentligt angreb på kommerialiseringen.

Det, vi har kritiseret, er bl.a., at vi ikke er nået videre, end at det stadig er sådan, at man ikke har ret til at ytre sig politisk på idrætsbanen. Og jeg vil da godt sige til hr. Robert Pedersen: hvis jeg en dag skulle ind at kigge på noget ballet i Det kgl. Teater og stødte på en eller anden ballerina i gang med at uddele løbesedler, ville jeg synes, det var helt fint, og jeg ville bestemt ikke opfatte det som utidig sammenblanding af noget som helst.

Om det med Idrættens Fællesråd vil jeg godt sige, at jeg har forståelse for, at nogle har forsøgt at få den brede idræt repræsenteret i repræsentantskabet, men jeg mener, det er en dårlig idé, når de faktisk ikke engang selv vil. Det, jeg kritiserer, er: hvorfor så skrive Idrættens Fællesråd, som man jo ikke engang kan repræsentere? Hvorfor ikke skrive f.eks. DDS, GRI og DDGU, hvis man endelig ville? Vi vil altså stadig væk ikke.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Man ser ofte i idrætsorganisationernes medlemsblade påstanden om, at hver eneste gang folketinget fører en idrætspolitisk debat, er det snak og fine ord og ingen konkrete forslag, ingen konkrete handlinger. Jeg går ud fra, at den tale nu må forstumme efter den store og meget glædelige beslutning, som folketingets store flertal træffer i dag.

Et lovforslag med nogle helt konkrete forbedringer, først og fremmest for eliten, men i høj grad også med nogle muligheder for, at bredden kan få større spillerum – i overført betydning og måske også konkret. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi har fået et så bredt flertal i folketinget, som tilfældet er.